

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

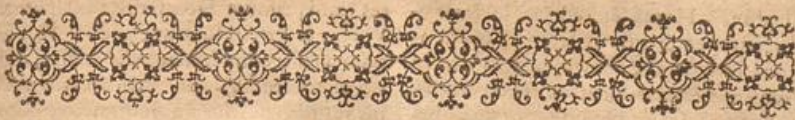
In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. I. In eo perfectus & perfectio nostra sita, vt opera, quæ ordinarie & quotidie agimus, bene perfecte[ue] peragamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

TRACTATUS SECVNDVS.
DE OPERVM ORDINARIORVM
PERFECTIONE.

CAPVT PRIMVM.

In eo profectus & perfectio nostra sita, vt opera, que ordinarie & quoti-
die agimus, bene perfecteque peragamus.

Dent. 6. 10.

IVSTE quod iustum est perseque-
ris, ait ad populū suum Deus, id
est, que bona sunt & iusta, bene
ea, iuste, & prout par est agito.
Profectus quippe & perfectio nostra non
consistit in eo, vt nostra agamus, sed vt
bene ea agamus; vti nec in eo, quod Re-
ligiosi sumus, sed vt boni Religiosi. Vnde
bene Hieronymus ad Paulinum, qui Hie-
ronimum eo nomine beatum prædica-
bat & magni faciebat, quod in sanctis il-
lis locis, in quibus redemptionis nostræ
misteria Redemptor Iesus est operatus,
moraretur, scribens, ait, *Non Hierosolymis
vixisse, sed Hierosolymis bene vixisse, lauda-
bile est, Quod adferri vulgo dictum solet,
vt eo religiosi moneantur ac credant satis
non esse, quod in statu Religioso versen-
tur: nam, vt vestis non facit monachum,
ita nec locus, sed bona vita & sancta. In
eo ergo res tota versatur, non, vt quis Re-
ligiosus sit, sed vt bonus; non in eo, vt
Religionis exercitia obeat, sed vt bene &
prout oportet; in eo inquam, quod refe-
rente Marco, de Christo turbæ dicebant,*
*Bene omnia fecit. In hoc bene siquidem o-
mne nostrum bonum continetur.*

Mat. 7. 17.

Illud certum & indubitatum est, omne
nostrum bonum & malū in eo esse, quod
opera nostra aut bona sunt aut mala. Qua-
lia enim illa futura sunt, tales erimus &
nos: illa clamant, qualis nostrum quisq;
Rodriquez exercit. pars 2.

fit. A fructibus arbor cognoscitur. Nam
homo, vt ait Augustinus, arbor est, & o-
pera sunt fructus, quos illa fert; itaque ex
operum fructu liquido perspicitur qualis
quisque sit. Hanc ob causam Redemptor
de hypocritis & pseudoprophetis illis sper-
mologis ait, *A fructibus operum eorum
cognoscetis eos.* E contra vero de seipse sic
loquitur: *Opera que ego facio in nomine Pa-
tris mei, hac testimonium perhibent de me, &
si mihi non vultis credere, operibus credite,*
illa quippe declarant quis sim. Nec vero
solum declarant opera quid quisque in
hac vita sit, verum etiam quid in altera
futurus sit. Tales namque in altero futu-
ri sumus sæculo in perpetuum, qualia in
hoc opera nostra fuerint. Vnumquemq;
n. Dominus, prout in vtroq; Testamento
toties sacra Scriptura refert, secundum
opera præmiaturus & remuneraturus est.
Sic Psaltes; *Quia tu reddes unicuique iuxta
opera sua.* Et Apostolus, *Qua seminaueris
homo, hac & metet, &c.*

De serm.
Domin. in
monte lib. 2.
16.

Matth. 7. 16.

Ioan. 10. 25.

Psal. 61. 13.

Mat. 16. 27.

Rom. 2. 6.

1. Cor. 3. 8.

Galat. 6. 8.

Ad particulariora vero iam descenda-
mus, videamusque eæque illa sint opera,
in quibus omne nostrum bonum, profe-
ctus & perfectio consistat. Non alia quam
ordinaria & que quotidie obimus, vt vi-
delicet orationem illam, quam quotidie
peragimus, bene peragamus; examina,
que indies faciamus, bene faciamus, Mis-
sam bene & prout oportet audiamus &
H dica-

H dica-

dicamus, Horas & reliqua pietatis exercitia magna cum reuerentia & attentione recitemus; continuo item nos in pœnitentiâ & mortificatione exerceamus, nostrum deniq; officium, & ea quæ obedientia & superiores iniungere, bene exequamur. In his inquam profectus & perfectio omnis nostra sita est: adeo vt si hæc perfecte pertractemus, perfecti, si imperfecte, imperfecti futuri simus. Hæc itaque differentia est inter bonum perfectumq; Religiosum, & alium imperfectum & tepidum: non quod ille plura & alia agat quam hic, sed quod ea quæ agit, maiori agat perfectione. Ille proinde bonus & perfectus Religiosus est, quod illa bene & rite obeat, hic vero imperfectus, quod tepide admodum languideque hæc eadem præstet. Et quo ex his duobus quis plus habuerit, eo vel perfectior erit vel imperfectior.

Matth. 3. 8.
& 23.

Semen illud, quod in Euangelio seminator ille seminabat, etsi & ipsum in se bonum esset, & in bonam terram iactum; vno tamen loco fructum dedit trigesium, alio sexagesimum, alio etiam centesimum. Quo triplici fructus allati discrimine, triplicem denotari Deo seruiantium gradum sancti Patres volunt: sunt quippe alij Incipientes, alij Proficientes, alij denique Perfecti. Omnes, quotquot sumus, vnum idemque semen seminamus, quia eadem omnes opera obimus, eandem omnes seruamus regulam; idem omnes orationis & exanimi conscientiam habemus tempus, & iam inde vsq; ab exortu diei, ad eius vesperam, ex eiusdem superioris præscripto omnes occupati sumus. Sed homo homini quid præstat: quantum inter hunc hominem & illum discrimen est. quanta inter hunc Religiosum & illum distantia! Nam in vno hæc ipsa opera quæ seminat, fructum afferunt centesimum; quod magno cum spiritu & perfectione illa peragat; atq; hi sunt Perfecti: in alio vero afferunt quidem fructum, sed non ita vberem, sed sexagesimum tantum; atque hi sunt proficientes: in alio denique non nisi trigesium faciunt, atq; hi sunt incipien-

tes, qui primum Deo seruire incipiunt. Videat ergo vnusquisque, de quorū ipse numero sit: consideret num sit ex illis, qui trigesium fructum dant. Vtinam etiā nullus vestrum de illorum sit numero, quos Apostolus fidei fundamento non nisi lignum, fœnum, & paleas superædificare scribit, quæ ardeant in die Domini. Vide, ne tua vel ex vanitate, vel humano aliquo intuitu facias, aut etiam vt hominibus complacitas; & aliquo apud eos sis loco: hoc namque nihil est aliud, quam lignum, fœnum, paleas superædificare, vt in purgatorio saltem ardeant. Sed da operam, vt quæ agis, bene perfecteque agas; atque ita si feceris, argentum, aurum, gemmasque pretiosas ædificabis.

Ex ea vero quæ sequitur ratione, facile perspicietur, omnem nostrum profectum & perfectionem in hoc vno consistere. Omnis profectus & perfectio nostra duab. in rebus consistit; primo, vt agamus id quod nos facere Deus vult; deinde vt eo illa modo fiant, quo ea ipse fieri cupit; Vt nihil aliud præter hoc vel petendum vel desiderandum videatur. Primum, vt scilicet faciamus ea quæ fieri à nobis Deus vult, iam, per Dei gratiam in Religione habemus: atque hoc vnum de maximis est bonis & consolationibus, quas qui sub obedientia viuimus habemus; esse nos videlicet certos, omne id quod agimus, & in quo nos occupat obedientia illud ipsum esse quod Deus à nobis exigit & requirit. Atque hoc primum velut principium & fundamentum est vitæ Religiosæ ab ipso Euangelio & communi sanctorum doctrina traditum, sicut latius post ostendimus, vbi erit de obedientia loquendi locus. Scriptum est enim, *Qui vos audit, me audit.* Superioribus enim obediendo, obediunt Deo, eiusque voluntatem facimus; hoc quippe est, quod tunc à nobis fieri Deus postulat. Aliud itaque non superest, quem secundum illud, vt eo scilicet modo res fiant, quo illas Deus fieri desiderat; bene, inquam, & cum magna perfectione. hoc namque modo illas à nobis fieri & peragi cupit. Atque

1. Cor. 13.

3. p. 11. 11.
c. 10. 6. 11.
Luc. 10. 11.

que illud est, de quo hic loquimur.

Chron. Cister.
S. Bernardus cum vna cum Fratribus suis (vt refertur in Chronicis Cisterciensibus) matutinum officium decantaret, multos hinc inde conspexit Angelos, sedulo obseruantes, & scripto annotantes, quid in choro monachi ac quomodo agerent: vidit autem nonnullorum opera aureo, aliorum argenteo colore, aliorum atramento, aliorum denique aqua diluta describi, pro varia attentione ac spiritu, qua quisque orabat & canebat; aliorum vero penitus non describi: quia tametsi officio præsentibus corpore interessent, animo tamen & cogitatione procul inde distabant, inque res impertinentes distracti erant. Maxime autem, dum *Te Deum laudamus* cantaretur, solite obeunt & discurrentes per singula loca Angelos vidit, vt nimirum saltem hymnus ille deuote & attente caneretur, & quomodo ex aliquorum, ipsum exordientium ore, velut flammæ quædam emicarent. Videat igitur quisque, qualis & cuiusmodi sua sit oratio, ac num auro, atramento, vel colore aqueo notari digna sit, aut penitus que annotetur indigna. Vide quoque an, dum orationem facis, igneæ ab ore tuo scintillæ erumpant, an vero oscitationes & dormitantium pandiculationes. Vide denique, an illi solum præsens sis corpore, animo vero in studiis, officio, vel negotiis externis, aut aliis rebus impertinentibus verferis & peregrineris.

CAPVT II.

Multum nos ad perfectioni incumbendum animare debet, quod eam in re admodum facili Deus constituerit.

Reuerendus Pater Magister, Hieronymus Natalis, illustre Societatis nostre, ob insignem doctrinam & virtutis columnen, quando Hispanienses prouincias primum visitatum venit, inter alia

plurima salubriter decreuit & iniunxit, hæc vt veritas & doctrina identidem ac frequenter nostris inculcarentur, nempe, omnem nostrum in spiritu profectum & perfectionem in eo potissimum consistere, vt particularia, ordinaria, & quotidiana, quæ quotidie agimus, opera bene riteque peragantur. Adeo vt profectus & vitæ in melius emendatio, non in eo sita sit, quod opera quædam extraordinaria supererogatione assumantur, nec quod alia sublimia altaque officia agantur, sed tantum vt ordinaria Religionis opera, & illa quæ nobis superior concedidit officia, ceteris omnium ea sint infima & contemptissima, perfecte debitoque modo obeamus. Hoc quippe est, quod à nobis Deus exigit. Quocirca in hoc maxime intenderet & oculos & animum debemus, si tam illi placere, quam perfectionem assequi velimus. Consideremus ergo & notemus hic, quam sane tenui dispendio perfecti esse valeamus, cum eo ipso solum quod quotidie agimus, nulla alia extra ordinem addendo opera, perfecti esse possimus.

Hoc maximæ omnibus consolationi est, & omnes nos ad perfectionem maximopere extimulare debet. Si exquisita aliqua opera & extraordinaria, si eleuationes aliquas & contemplationes admodum sublimes, vt perfectus dici possis, à te exigeremus, aliquo te modo excusari posses, ac dicere, tam sublimem te euolare nec posse, nec audere. Si peteremus, vt quotidie ad sanguinem vsque te cederes, quotidie in pane & aqua ieiunares nudipes incederes, perpetuo cilicium gestares, dicere sane posses, sufficientes ad hoc te vires non sentire. At nihil tale à te exigimus, nec in hoc tua sita perfectio, sed tantum, vt quod agis, bene agas. Per eadem ergo quæ agis, modo velis, perfectus esse pores. Iam omnis impensa facta est, aliud vt insuper adiungi necesse non sit. Quis igitur ad perfectionem animum non applicet, viso eam ita facilem & obuiam esse, & veluti in manibus, atque adeo in re tam

H 2 faci-